

O cetate numită confuzie

Text de memorat: (Apocalipsa 17:14)

„Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.”

Sabat după-amiază

Tema marii lupte este rezumată în Apocalipsa prin simbolismul a două femei: una îmbrăcată în soare, în Apocalipsa 12, și una îmbrăcată în stacojiu, în Apocalipsa 17.

Simbolul grăitor al femeii îmbrăcate în soare, în slava strălucitoare a lui Hristos, se găsește în Apocalipsa 12. Ea este credincioasă iubitului ei dintâi, Isus. Nu este pângărită de stricăciune sau de doctrine false. În Biblie, o femeie neprihănită simbolizează mireasa lui Isus sau biserica adevărată. În Ieremia 6:2, profetul spune: „Pe frumoasa și subțirica fiică a Sionului o nimicesc!” Profetul folosește expresia „fiică a Sionului”, sau o femeie credincioasă, pentru a descrie poporul lui Dumnezeu. (Vezi și Efeseni 5:25-32 și Osea 2:20.)

În contrast, Biblia aseamănă apostazia cu desfrânarea sau adulterul (Iacov 4:4). Vorbind despre răzvrătirea și despre lipsa de credincioșie a lui Israel, Ezechiel deplânge starea poporului astfel: „Ai fost femeia preacurvă, care primește pe străini în locul bărbatului ei!”

În lecția din această săptămână vom studia aceste două femei din Apocalipsa și vom cerceta mai profund conflictul dintre adevăr și rătăcire.

Duminică, 21 mai

Două sisteme opuse

1. Citește Apocalipsa 12:17 și Apocalipsa 17:14. Cum este descrisă biserica lui Dumnezeu și care este reacția lui Satana față de ea?

Apocalipsa 12:17

17 Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.

Apocalipsa 17:14

14 Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.”

De-a lungul secolelor, Dumnezeu a avut întotdeauna un popor care I-a fost credincios. Apocalipsa 12:17 îi descrie pe cei care fac parte din el ca aceia care „păzesc poruncile lui Dumnezeu” și, de asemenea, care sunt „chemați, aleși și credincioși” (Apocalipsa 17:14).

2. Citește Apocalipsa 14:8 și Apocalipsa 17:1,2. Ce anunț solemn face îngerul și ce a făcut Babilonul ca să determine un astfel de anunț?

Apocalipsa 14:8

Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Apocalipsa 17:1,2

1 Apoi, unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire a venit de a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curviei celei mari, care șade pe ape mari.

2 Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!”

Ioan a scris cartea Apocalipsa la sfârșitul secolului I. La vremea aceea, cetatea antică a Babilonului era praf și cenușă. Când Ioan a scris viziunile din cartea Apocalipsa, cetatea Babilonului, în sens literal, fusese distrusă de câteva secole.

În Apocalipsa, cetatea antică a Babilonului este văzută ca un arhetip, un simbol al Babilonului de la sfârșitul timpului. În profețiile din Apocalipsa, Babilonul reprezintă un sistem religios fals care va avea caracteristici asemănătoare Babilonului din Vechiul Testament. Principiile care au călăuzit Babilonul din vechime vor sta la baza structurii Babilonului spiritual modern.

În Apocalipsa 17:1-6, o femeie îmbrăcată în purpură și stacojii străbate peisajul timpului. Această femeie călărește pe o fiară de culoare stacojie. Biblia o numește curvă. Ea și-a părăsit dragostea dintâi, pe Isus Hristos. Aici, apostolul Ioan ne oferă o descriere plastică a unui sistem religios apostat care are o influență puternică asupra lumii. Să ne uităm la descriere: această putere era una cu care „au curvit împărații pământului și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei” (Apocalipsa 17:2). Îmbătat? Întotdeauna în Biblie apare cu sens negativ. Și curvie? Simbolul învățăturilor, doctrinelor și practicilor false.

Atât conducători, cât și oamenii de rând au fost influențați negativ de această putere. Care este singura ta protecție? (Efeseni 6:10-18).

Efeseni 6:10-18

10 Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.

11 Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.

12 Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

13 De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.

14 Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,

15 având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.

16 Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.

17 Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

18 Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții

Luni, 22 mai

Vinul mâniei

3. Citește Apocalipsa 17:1,2,15 și 18:1-4. Cât de mare este influența Babilonului?

Apocalipsa 17:1,2,15

1 Apoi, unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire a venit de a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari.

2 Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!”

15 Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, pe care șade curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.

Apocalipsa 18:1-4

- 1 După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.
- 2 El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;
- 3 pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”
- 4 Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Sistemul bisericii căzute are o influență internațională, amăgind oameni din întreaga lume cu înșelăciunile lui. Satana este furios că Evanghelia va fi proclamată „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” și că „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea”, așa că folosește orice amăgire posibilă pentru a robi mințile „locuitorilor pământului” (Apocalipsa 14:6, Matei 24:14, Apocalipsa 17:2).

Apocalipsa 17:2 continuă să explice taina Babilonului celui mare declarând că a „curvit” cu împărații pământului. Ce este curvia? Este o unire interzisă. Este sistemul bisericii căzute unit cu statul. În sistemul bisericii adevărate, biserica este unită cu Isus Hristos. Biserica apostată caută putere și autoritate la liderii politici ai pământului. Caută ca statul să îi impună decretul. În loc să își ia puterea de la Isus, ca adevăratul ei Conducător, ea caută ajutorul statului.

Apocalipsa 17:2 își continuă descrierea dramatică: „și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei”. Simbolul mustului de struguri nefermentat apare în întreg Noul Testament pentru a reprezenta sângele nepătat, neprihănit, al lui Hristos, care a curs pe cruce pentru mântuirea noastră (Matei 26:27-29). În Luca 22:20, Isus spune: „Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu.” Când vinul pur, nou, al Evangheliei este denaturat și învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu sunt înlocuite cu învățăturile liderilor religioși, acesta devine „vinul Babilonului.” (Vezi Matei 15:9.)

Observăm, de asemenea, că Dumnezeu Își cheamă poporul să iasă din Babilon. Cu alte cuvinte, oricât de corupt și de rău ar fi sistemul, ajunge atât de larg răspândit, încât îi cuprinde, cel puțin pentru o vreme, și pe cei credincioși, sau pe „poporul Meu” (Apocalipsa 18:4), cum îi numește El. Totuși, vine vremea când Dumnezeu îi va chema să iasă din acel sistem corupt și rău care este pe cale să cadă din cauza naturii lui apostate și rele,

din acel „locaș al dracilor” și „închisoare a oricărei păsări necurate și urâte” (Apocalipsa 18:2).

Ce rol au cei care proclamă întreita solie îngerească în planul lui Dumnezeu de a-și chema poporul, „poporul Meu”, să iasă din Babilon?

Marți, 23 mai

Taina, Babilonul cel mare

4. Citește Apocalipsa 17:4-6. Ce învățăm despre natura sistemului demonic?

Apocalipsa 17:4-6

- 4 Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.
- 5 Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”
- 6 Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.

Apocalipsa 17 descrie un sistem religios apostat care introduce în creștinism multe învățături din Babilonul Vechiului Testament.

„Pentru a căuta o înțelegere a naturii Babilonului, trebuie să ne întoarcem la prima referință despre el, în relatarea biblică din Geneza. Totul a început pe câmpia din țara Șinearului, o regiune din partea sudică a Mesopotamiei, astăzi, sudul Irakului, numită Babilonia. Acolo a fost construit Turnul Babel, un simbol al autonomiei, al autoconservării și al independenței omenești față de Dumnezeu (Geneza 11:1-4)” (Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, p. 43 – manuscris nepublicat).

Turnul Babel, din Babilonul din vechime, a fost construit ca o sfidare a Cuvântului lui Dumnezeu. Cei care au construit Turnul Babel au făcut-o pentru propria slavă, iar Dumnezeu le-a încurcat limbile. Relatarea din Geneza spune în felul următor: „De aceea, cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ” (Geneza 11:9).

Acest sistem este atât de rău, încât este descris ca fiind „[îmbătat] de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus” (Apocalipsa 17:6) – imagini care arată cât de corupt este Babilonul (vezi și Isaia 49:26).

În esență, Babilonul spiritual reprezintă o religie bazată pe învățături omenești, întemeiată pe idei omenești și susținută de tradiții omenești. Este o formă a unei religii create de oameni, construită, poate, de lideri religioși

extraordinar de inteligenți, dar care se află în opoziție cu puterea Evangheliei și cu biserica pe care Isus a construit-o, o biserică ce are la bază dragostea, și nu violența.

Cartea Apocalipsa descrie aceste două sisteme religioase. Primul manifestă o încredere totală în Isus și dependență de Cuvântul Său. Al doilea manifestă încredere în autoritatea omenească și dependență de învățătorii religioși ai lumii. Unul este o credință hristocentrică, într-o totală dependență, pentru mântuire, de harul, de jertfa și de ispășirea lui Hristos. Celălalt este o abordare umană a credinței, care înlocuiește dependența totală de Hristos pentru mântuire cu o dependență de tradițiile bisericii.

Cum ne putem proteja de influențele subtile ale Babilonului, precum tendința, atât de ușoară, de a ne încrede în propriile forțe și de a nu depinde în totalitate de Dumnezeu?

Miercuri, 24 mai

O chemare la devotament

Apelul cărții Apocalipsa este o chemare urgentă la devotament, rezumată în simbolul celor două femei descrise anterior. Deși uneori va părea că poporul lui Dumnezeu va fi învins în această luptă cosmică dintre adevăr și rătăcire, Dumnezeu promite că, în final, biserica Lui va învinge.

5. Compară Matei 16:18 cu Apocalipsa 17:14. Ce făgăduință le-a făcut Isus ucenicilor cu privire la biserica Sa?

Matei 16:18

18 Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.

Apocalipsa 17:14

14 Ei se vor război cu Mielul; dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.”

Hristos este fundamentul solid pe care este construită biserica Sa. Aceasta se bazează pe învățăturile din Cuvântul Său și este călăuzită de Duhul Său. Babilonul, dimpotrivă, după cum am văzut, își are rădăcinile în învățăturile și în tradițiile omenești. Orice lider religios care înlocuiește voia lui Dumnezeu descoperită în Scripturi cu opiniile și cu tradițiile omenești sau le pune pe acestea din urmă mai presus de ea nu face decât să promoveze confuzia babiloniană.

În Babilonul din vechime, religia și statul erau unul și același lucru. Se considera că atunci când împăratul Nebucadnețar stătea în templul său, pe tronul său împărătesc, vorbea în numele zeilor. Într-o zi, împăratul a dat un decret, impunând închinarea, și le-a poruncit tuturor supușilor săi să asculte, un simbol a ceea ce vor avea de întâmpinat oamenii credincioși lui Dumnezeu care vor refuza să se închine fiarei și icoanei ei în zilele din urmă (vezi Daniel 3).

În ultimele zile ale istoriei pământului, se va ridica un sistem care va uni biserica cu statul, un Babilon spiritual cu un lider spiritual care va pretinde că vorbește în numele lui Dumnezeu. Cuvintele lui vor fi declarate ca fiind cuvintele lui Dumnezeu, iar poruncile lui, poruncile lui Dumnezeu. De-a lungul secolelor, pontifii romani au declarat că ei sunt locțiitorii lui Dumnezeu pe pământ. În enciclica sa din 20 iunie 1894, papa Leon al XIII-lea declara: „Ținem pe acest pământ locul Atotputernicului Dumnezeu.” Dicționarul Ecleziastic Ferraris adaugă: „Papa este atât de vrednic și de înălțat, încât nu este doar un om, ci este ca Dumnezeu și locțiitorul lui Dumnezeu.” Apostolul Pavel demască această putere „care se înalță mai presus de tot ce se numește «Dumnezeu» sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu” (2 Tesaloniceni 2:4).

Am văzut că Dumnezeu are oameni credincioși în „Babilon”. De ce trebuie să fim atenți cum vorbim despre Babilon și să nu îi judecăm pe oameni ca indivizi, ci doar sistemul în sine?

Joi, 25 mai

Babilonul, centrul idolatriei

Iată un alt indiciu care ne ajută să identificăm clar taina Babilonului celui mare: idolatria se afla în centrul închinării babiloniene.

6. Ce spun Ieremia 50:33-38 și 51:17,47 despre închinarea la idoli în Babilonul din vechime și cum a răspuns Dumnezeu la aceasta?

Ieremia 50:33-38

33 Așa vorbește Domnul oștirilor: „Copiii lui Israel și copiii lui Iuda sunt apăsați împreună; toți cei ce i-au dus robi îi opresc și nu vor să le dea drumul.

34 Dar puternic este Răzbunătorul lor, El, al cărui nume este Domnul oștirilor. El le va apăra pricina, ca să dea odihnă țării și să facă pe locuitorii Babilonului să tremure.

35 Sabia împotriva haldeilor! – zice Domnul – împotriva locuitorilor Babilonului, împotriva căpeteniilor și înțelepților lui!

- 36 Sabia împotriva prorocilor minciunii, ca să ajungă ca niște oameni fără minte! Sabia împotriva vitejilor lui, ca să rămână încremeniți!
- 37 Sabia împotriva cailor și carelor lui, împotriva oamenilor de tot felul care sunt în mijlocul lui, ca să ajungă ca femeile! Sabia împotriva vistieriilor lui, ca să fie jefuite!
- 38 Seceta peste apele lui, ca să sece! Căci este o țară de idoli, și au înnebunit cu idoli lor.

Ieremia 51:17,47

- 17 Atunci orice om se vede cât este de prost cu știința lui, orice argintar rămâne rușinat de chipurile lui cioplite; căci idoli lui nu sunt decât minciună și n-au nicio suflare în ei!
- 47 De aceea, iată, vin zile când voi pedepsi idoli Babilonului: atunci toată țara lui va fi acoperită de rușine, și toți morții lui vor cădea în mijlocul lui.

Capitolele 50 și 51 din cartea Ieremia prezic distrugerea Babilonului de către Medo-Persia. Idolatria Babilonului a fost unul dintre motivele dispariției acestuia. Babilonienii credeau că idoli lor erau reprezentări ale zeilor. În religia babiloniană, îngrijirea rituală a statuilor zeilor și închinarea înaintea lor erau considerate sacre; zeii trăiau în același timp în statuile lor din templu și în forțele naturale pe care le întruchipau. Furtul sau distrugerea idolilor însemna pierderea patronajului divin. De exemplu, prințul haldean Marduk-apla-iddina al II-lea a fugit în mlaștinile sudice ale Mesopotamiei cu statuile zeilor babilonieni, pentru a le salva de armatele lui Sanherib din Asiria (Jane R. McIntosh, *Ancient Mesopotamia: New Perspectives*, ABC-CLIO, Inc., [Santa Barbara, CA, 2005] p. 203).

Profeții biblici au pus în contrast închinarea la acești idoli lipsiți de viață cu închinarea la Dumnezeu Creator, care este nu numai viu, ci și dătător de viață (Ieremia 51:15,16,19).

7. Ce înveți din Exodul 20:4-6 și din Psalmii 115:4-8 despre idolatrie?

Exodul 20:4-6

- 4 Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.
- 5 Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,
- 6 și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

Psalmii 115:4-8

4 Idolii lor sunt argint și aur, făcuți de mâini omenești.

5 Au gură, dar nu vorbesc, au ochi, dar nu văd,

6 au urechi, dar n-aud, au nas, dar nu miroso,

7 au mâini, dar nu pipăie, picioare, dar nu merg; nu scot niciun sunet din gâttelejul lor.

8 Ca ei sunt cei ce-i fac, toți cei ce se încred în ei.

Deși problemele idolatriei Babilonului spiritual sunt mai profunde decât închinarea la idolii din lemn sau din piatră, Babilonul spiritual se aseamănă cu Babilonul din vechime prin idolii introduși în serviciul lui de închinare. Folosirea icoanelor ca obiecte de închinare, sau așa-numita „venerare”, este o încălcare a celei de-a doua porunci din Decalog deoarece limitează capacitatea Duhului Sfânt de a ne umple mintea cu lucrurile veșnice și reduce maiestatea lui Dumnezeu la o statuie lipsită de viață. Aceste chipuri au fost introduse în creștinism în secolul al IV-lea, pentru a face creștinismul mai ușor de acceptat de către populația păgână. Din nefericire, acestor idoli li se conferă adeseori sacralitatea și omagiile care i se cuvin numai lui Dumnezeu, ceea ce conduce la degradare spirituală.

Vineri, 26 mai

Un gând de încheiere

„Mesajul din Apocalipsa 14, care anunță căderea Babilonului, trebuie deci să se aplice bisericilor care au fost curate cândva, dar care s-au corupt. Întrucât acest mesaj urmează după avertismentul cu privire la judecată, el trebuie să fie vestit în zilele din urmă. De aceea, nu se poate referi numai la Biserica Romano-Catolică, deoarece această biserică a fost într-o stare decăzută secole la rând” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 383).

Daniel 3 – istoria celor trei evrei cărora li s-a poruncit să se închine „chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar” (Daniel 3:5) în Babilonul din vechime – este un simbol, un model, a ceea ce se va întâmpla când Babilonul spiritual, în zilele din urmă, va impune din nou închinarea la un „chip” cioplit (vezi Apocalipsa 13:15; 14:9; 16:2; 19:20; 20:4). Cât este de interesant că porunca pe care ar fi călcat-o cei trei tineri, porunca a doua (Exodul 20:4,5), a fost una dintre cele două porunci pe care această putere, descrisă ca încercând să „schimbe vremurile și legea” (Daniel 7:25), le-a modificat.

Care a fost cealaltă poruncă modificată? Desigur, porunca a patra, care, după cum am văzut și vom vedea iarăși, se află în inima închinării și va fi un aspect central în criza finală.

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 8 – 14;

Peste ce are omul stăpânire?

Cu ce se fălește cel rău?

Ce plouă peste cei răi?

Cine mânca poporul cum mânca pâinea?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 22 (în continuare, până la „Dumnezeu răspunde la rugăciunile pentru bolnavi”).

Când ne rugăm pentru cei bolnavi, cum trebuie să ne rugăm?